

Pataki

Ferencnél

- Az Élet egy része vagyok.
- Ami a meggyőződés ellen van, azért nem mozdítanám az ecsetet.
- El kell ahhoz menni, hogy vissza lehessen térni.
- A rendcsináláshoz közelebb vagyok, mint a bolyongáshoz.
- A madarak hangját is le kell festeni.
- Az ember elő fog majd jönni.

- Az igazat mondjuk, vagy a szépet?
- Mindig csak az igazat.
- Kemény műfaj az igazság.
- Akkor is.

— Az igazat fested, vagy a szépet?

— Az igazat is, a szépet is szeretném. Ámbár a festő akkor se téved nagyot, ha azt mondja: a szép igaz, és az igaz szép. Lehetősége van rá, hogy az legyen.

— Van-e külön Pataki-igazság?

— Ha van, az csak a nagy igazsághoz közelítő lehet. Nincsenek kis igazságok, apró igazságok, fióki igazságok.

— A valódi és a vélt igazság néha elkerülheti egymást. Van, aki a gondolt igazságért is hajlandó tűzbe menni, vagy egy életen át festeni.

— Én úgy gondolom, a kép igazsága a fontos mindig. Velem egy a kép igazsága, szeretném, ha együtt közelítenénk a nagy igazsághoz.

— Egyszerűsítsünk: ami meggyőződés ellen van...

— Azért nem mozdítanám az ecsetet.

— Kimondani könnyű, de a te képeidből nehéz kiolvasni ezt a szigorú törekvést. Kevés kapaszkodót adsz az idegennek.

— Azzal mentem magam, hogy olvasni tudó ember kell hozzá. Külön abécéje van. Aki nem érti az abécéjét, nehéz annak a mondat végére eljutnia.

— Miért festesz?

— Én is szoktam kérdezni saját magamtól. Nagy kerülő kellene hozzá, hogy